

Vitézlő 35

Ez a túra a Szendrői VSK Természetjáró Szakosztály által II. alkalommal került megrendezésre.

Mi tavaly az első rendezésen is részt vettünk rajta. Akkor is a 35km-es távon. Tavaly I. helyezést értünk el, mivel mi voltunk a leggyorsabbak ezen a távon nők közül, összetettben pedig III. helyen végeztünk. Ez az eredmény és a csodálatos táj nagymértékben motivált minket, hogy a következőn is részt vegyünk. És így eldöntöttük, hogy a második rendezésen is ott a helyünk.

Így is volt ez 2007. 04. 28-án (szombaton).

Busszal utaztunk a rajt helyére: Szendrőbe az általános iskolához. Ahol rengeteg ember volt a rajtban.

Pár percen belül már rajtoltunk is egészen pontosan 07:40-kor. Ezen a túrán is, mint mindig Iker tesómmal, Pinyóval vágtam neki a távnak. Csodálatosan szép idő volt. A P sáv jelzésen haladtunk, ami az első ellenőrzőponthoz vezetett minket, az Ardayölgybe. Itt lepecsételték az igazoló lapunkat, kaptunk a kedves pontőröktől egy chipset, és folytattuk tovább túránkat. Itt már a Z sáv jelzésen haladtunk. Itt egy kicsit bizonytalanok voltunk a helyes irány miatt. Nem tudtuk eldönteni, hogy jobbra vagy balra. Ekkor olvastuk el az igazolólapban lévő útvonalleírást, hogy merre is kell menni, vagyis jobbra. Így már teljesen egyértelmű volt. Csodálatos rész következett gyönyörű volt a kilátás. A rendezők által kitett szalagok nagyban segítettek a tájékozódásban ezen a szakaszon, mivel a jelzések nem voltak teljesen jól láthatóak, itt nem sokkal később megpillantottuk az Ördög-gátot, ami csodálatosan szép volt, mesébe illő volt a látvány. A tavalyi túrán pillantottam meg ezt a részt először, és meg kell hagyjam, lenyűgöző látványban volt részünk. Itt volt a II. ellenőrzőpont is, ahol Aggteleki Nemzeti Parkos matricáért kaptunk. Innen a P sáv jelzésen haladtunk tovább, ahol rövid időn belül jó kis emelkedőt kellett leküzdenünk. Majd miután felértünk a nyeregbe a P+ jelzésen, és szalagok segítségével érkeztünk meg a III. ellenőrzőponthoz, ami jobb helyen nem is lehetett volna egy kilátónál, ahol gyönyörű látvány fogadott bennünket, mesés szép kilátás nyílt a Rakacai-víztározóra. Itt ásványvízzel és szendviccsel kínáltak minket a pontőrök. A víz éppen jól jött, mivel már eléggé fogyóban volt, a szendvicset nem vettük igénybe. Elköszöntünk a kedves, segítőkész pontőröktől és indultunk tovább Szalonnára, egy órán belül ott is voltunk. Itt nem voltak pontőrök, kódot kellett felírni az egyik villanyoszlopról. Magunkhoz vettünk egy kis vizet és indultunk is tovább. Kiértünk a 27-es számú főútra, amin végigyalogolva értünk a Rakacai-víztározó gátjához. Közben rengeteg ralis autó száguldozott el mellettünk. Nagyon izgalmas volt. A Rakacai víztározó szép volt és a nap is ragyogóan sütött. A Pontőrök itt is ajándékkal kedveskedtek, egy üveggolyót kaptunk, és ANP-os matricát, valamint Fundis szaloncukrot. Innen továbbindulva egy erdőbe tértünk be, ahol rövid idő után kiértünk egy földútra, ezen kellett mennünk egészen Galvácsig, ahol már IV. ep.-hoz érkeztünk, ami a falu leglátogatottabb helye volt, a kocsmáig. Itt is kaptunk valamit, hogy üres kézzel ne távozzunk, egy sós perccet, ami

nagyon finom volt. Itt hosszasan a P + jelzésen mentünk fölfelé a műúton, amiről egy idő után letértünk, és rátértünk egy földútra, ami teljesen Abodig vitt minket. Ahol kaptunk egy pecsétet az igazolólapunkra, és egy almát a pontőröktől, majd elköszöntünk. Innen a Csákány-patak völgyében mentünk egészen a Kecsefarm drótkerítéséig. Itt átkeltünk a patakon, és betértünk egy csodálatosan szép fenyvesbe. Ebből kiérve indultunk túránk utolsó előtti ep.-hoz. DE előttünk állt még egy nagy domb megmászása. De miután felérünk már megpillantottuk a VII. ep.-ot. Ahonnan kicsit futottunk a 27-es számú főútig. Ezen a műúton haladtunk egészen Szendrőig. Ahonnan még felkelett kapaszkodnunk a Szendrői várba. Miután ezt megtettük, már nem volt más dolgunk, mint hogy bemenjünk a Cél-ba. Ami már nagyon hiányzott. De elértük. A II. vitézlő teljesítménytúrát is teljesítettük. Hosszabb várakozás után megkaptuk a jól megérdemelt kitűzött, oklevelet. Majd csupa finomság vár minket. Zsíros-vajas-lekváros kenyér, szaloncukor, tea. Nagyon jól éreztem magam ezen a túrán. De nem csak én, hanem Pinyó is, és szerintem mindenki aki eljött. Gratulálok a szervezőknek ezúton is ehhez a nagyszerű túra megszervezéséhez! Már alig várom, hogy a III. Vitézlő-n is részt vegyek Pinyóval, ezúttal a 50km-es távon indulva.

Kovács Ibolya (Ibus)
Kazincbarcika